

УДК 615.451.16:582.734.3:581.45

**ДОСЛІДЖЕННЯ ЖОВЖОГІННОЇ АКТИВНОСТІ ЕКСТРАКТУ ЛИСТЯ
ЛЕПЕХИ ЗВИЧАЙНОЇ ЗА УМОВ СУБХРОНІЧНОГО ГЕПАТИТУ
У ЩУРІВ**

Деримедвідь Л.В., Коранг Л.А.

*Кафедра фармакології НФаУ, м. Харків, Україна**derimedved67@gmail.com*

Синдром холестазу (тобто порушення синтезу, секреції та відтоку жовчі) є досить частим проявом захворювань печінки і біліарного тракту. В комплексній терапії захворювань гепатобіліарної системи суттєву роль відіграють препарати рослинного походження. Одним із перспективних фітооб'єктів для створення препаратів для лікування захворювань печінки та жовчного міхура є листя лепехи звичайної (*Acorus calamus* L.).

Метою дослідження було встановити наявність жовчогінних властивостей екстракту листя лепехи звичайної (*Acorus calamus* L.) за умов експериментального субхронічного гепатиту. Екстракт листя лепехи звичайної (ЕЛЛ) був отриманий на кафедрі ботаніки НФаУ під керівництвом проф. Т. М. Гонтової. Вивчення жовчогінної дії ЕЛЛ проводили на моделі субхронічного гепатиту у щурів, викликаного введенням тетрахлорметану та етанолу протягом 4 днів. Усіх тварин було розподілено на групи: I – інтактний контроль (ІК); II – контрольна патологія (КП); III – тварини, яким на тлі КП застосовували ЕЛЛ; IV – щури, яким на тлі КП вводили препарат порівняння силімарин. Групам III та IV препарати вводили за 1 год до введення гепатотоксинів та через 2 год після (лікувально-профілактичний режим). Через 72 години після останнього застосування токсикантів у щурів досліджували жовчоутворювальну та жовчосекреторну функції печінки за показниками швидкості секреції жовчі (ШСК) та її кількісних складових: вміст жовчних кислот (ЖК) і холестеролу.

Встановлено, що у тварин з КП спостерігається порушення жовчовидільної функції печінки, про що свідчить достовірне зменшення вмісту ЖК в 1,4, холестеролу в 1,9 та зменшення ШСЖ в 2,0 рази відносно тварин ІК.

Застосування силімарину на тлі гепатиту сприяло збільшенню в жовчі вмісту ЖК в 1,25 раз і холестеролу в 1,65 раз, а ШСЖ збільшилась в 1,7 раз ($p < 0,05$) порівняно із тваринами КП.

Введення ЕЛЛ за умов субхронічного гепатиту призвело до покращення жовчосекреторної функції печінки, що підтверджується достовірно вищою ШСЖ – в 2,1 рази, порівняно з КП. Також, під дією ЕЛЛ спостерігалось зростання вмісту ЖК та холестеролу жовчі в 1,3 та 1,4 разу відповідно.

Таким чином, отримані данні свідчать про доцільність подальших досліджень ЕЛЛ як перспективного об'єкту для створення на його основі препарату для лікування патології печінки та жовчного міхура.